

NOWINY NAUKOWE.

UNIwersytety, Akademię, Towarzystwa Naukowe.

Cesarzkie wolne ekonomiczne towarzystwo, odprawiło dnia 13 listopada r. z. publiczne posiedzenie na obchód rocznicy swojego założenia. Prezydent rozpoczął posiedzenie odczytaniem 6go punktu ustaw towarzystwa, w którym przepisano obchodzić corok uroczystie, dzień 31 list., na pamiątkę, że w tym dniu, roku 1765, CESARZOWA KATARZYNA II, podpisała reskrypt do członków towarzystwa, z wyrażeniem zezwolenia swego na jego zawiązanie. Poczém, na mocy tegoż punktu ustaw, członek i dożywotni sekretarz, rzeczywisty radca stanu, *Dżunkowski*, czytał trzy Naywyższe reskrypta, do członków towarzystwa, potwierdzające jego ustawy, z oświadczeniem Naywyższej opieki dla jego czynności: a) CESARZOWEY KATARZYNY II, 31 list. 1765 r. i b) wiekopomney sławy CESARZA ALEXANDRA I, d. 13 kwiet. 1801 r. i 4 lut. 1824 r. Tenże dożywotni sekretarz rossyyski miał mowę, w której przytoczywszy słowa pierwszego reskryptu, że *prace członków towarzystwa za Boską pomocą wynagrodzone zostaną im i potomkom ich własnymi pożytkami*, i wyświeciwszy, jak pracami swemi towarzystwo potrafiło ziszczyć przepowiedzenie słów wspomnianych, i jak w ciągu lat 60 bytu swojego, nie tylko się ku starości nie pochyła, ale owszem coraz czerstwieje w siłach, wyliczył też celniejsze zatrudnienia i postępy Towarzystwa, osobliwie po zatwierdzeniu nowych ustaw, jako to: w upowszechnieniu szczepienia ospy, w ulepszeniu składu modelów, w dziwném powiększeniu się liczby członków, w znakomitey sprzedaży książek, dotychczas przez nie wydanych, i t. d. Następnie, tenże sekretarz złożył i odczytał krótki opis działań towarzystwa w rozmaitych przedmiotach, a mianowicie: 1. Że JEGO CESARSKA MOŚĆ, ze względu na przyjętą przez towa-

rzystwo opieki nad przedsięwzięciem upowszechnienia szczepienia ospy w Rosyi, Najmilsziewicy jednorazowie darował ku pomnożeniu zbieranego na ten przedmiot od członków kapitału, 25,000 rubli, z których 13,000 r. rozesłano do różnych guberni, reszta zaś przeznaczona jest, i obraca się na przygotowanie potrzebnych do szczepienia ospy instrumentów, jako też na druk instrukcyi, dla rozsyłania do komitetów wacynowania po guberniach, którym dotąd dostarczono około 70,000 instrumentów i do 45,000 instrukcyi, gotowych zaś do rozesłania jest już tak jednych, jak drugich przeszło 200,000. Z doniesień zaś komitetu, pożądane skutki w tej rzeczy są niewątpliwe: wszystkie bowiem stany zaczęły pomagać do rozszerzenia tego ochraniającego środka, a liczba szczepiących, pomiędzy włościanami, widocznie się pomnaża. W gubernii st. petersburskiej, podług doniesienia prezydującego w 5 oddziale rady towarzystwa, rzeczywistego radcy stanu Wincentego *Holyńskiego*, który szczególnie w tej gubernii przyjął na siebie obowiązek około tego pieczy, okazuje się, że w przeciągu roku, przez rozesyłanych w różne powiaty od towarzystwa, pomysłnie wacynowano więcej 5,000 dzieciom, a wyuczono tej manipulacji 190 osób. 2. Ze na żądanie wielu członków, pragnących podnieść przemysł oyczysty, a szczególnie polepszenie chowu owiec, po skomunikowaniu się z ministrem skarbu, ustanowiono w towarzystwie oddzielny komitet chowu owiec. Komitet ten korzystał z przybycia tu jednego z najznakomitszych właścicieli owczarni w Saxonii, P. *Szpeka*, a wysłuchawszy bardzo korzystnych i w pewnym względzie nowych jego postrzeżeń nad ulepszeniem naszych gatunków owiec, przez użycie saskich i hiszpańskich, postanowił przedsięwziąć skuteczne środki ku upowszechnieniu podanych przezeń uwag i utwierdzeniu praktycznych przepisów w różnych miejscach Państwa; uwagi te P. *Szpeka*, są wydrukowane dla rozdawania w je-

zyku rossyjskim, francuzkim i niemieckim. 3. Ze członek tegoż towarzystwa, JW. Hrabini Zofija Włodzimierzówna Strogonowa, podała Radzie Towarzystwa opisanie założoney przez nią w Petersburgu szkoły: rolnictwa, wiejskiego gospodarstwa, rzemioł i górniczych nauk; szkoła ta obiecuje wielkie i ważne skutki ku dobru prywatnych właścicieli ziemi i kopalni, a ztąd i pożytku dla całego Państwa. 4. Ze Towarzystwo w przeciągu zeszłego roku zbogaciło swój gabinet modelów i machin: *naprzód*, darowanym od Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xięcia MICHAŁA PAWŁOWICZA, z liczby machin gospodarskich przywiezionych przez członka półkownika Lankry zza granicy, sławnym chemicznym apparatusem Papina i kuchnią oszczędną; *powtórę* od ministeryum spraw wewnętrznych, z Naywyższego JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI rozkazu, do 50 różnych modelów nowo-wynalezionych machin i rolniczych narzędzi, a mianowicie warstату tkackiego, wietrznego młynu, maszyny do młócenia i trzepakni do lnu i pieńki; *potrzebie* od P. Prezydenta dwie, nayprostszego składu sochy, walec do wałkowania zasianej roli, sito do czyszczenia zboża, oraz mnóstwo modelów od innych członków. Przy takim pomnożeniu gabinetu modelów, Towarzystwo uznało za rzecz konieczną powiększyć miejsce na skład tych pożytecznych przedmiotów, dla tego więc z przeznaczonych do najęcia pokoiów, postanowiło przybrać drugą połowę głównego piątra domu, aby tak członkowie, jako i publiczność mogła należycie oglądać, rozważać i doświadczać wystawionych modelów i machin, a tém samém powiększać masę wiadomości i płodów oyczystych.

Potém zostały złożone i odczytywano po przeyrzeniu podług ustaw w oddziałach Rady Towarzystwa, przysłane odpowiedzi na *pierwsze i trzecie* zadanie, z ogłoszonych przez towarzystwo, do rozwiązania w r. 1822 (*). Na isze dwa rozwiązania

---

(*) Nie powtarzamy brzmienia tych zagadnień, gdyż w swó

zgodłami: 1) *Labor omnia vincit*, a 2) *der Verfasser* z zapieczętowanemi biletami, za niedostateczne zupełnie przez oddziały Rady Towarzystwa uznane; po zatwierdzeniu przez Radę postanowiono, bez ogłoszenia imion autorów, złożyć te pisma w archiwum. *Na 3cie zadanie*: Maciey Rudnicki członek Towarzystwa, rządea dóbr Rady dworu Jana Markowa, leżących w gubernii witebskiej w powiecie niewelskim, doniósł, że w przeciągu lat 1822, 1823 i 1824 probował zasiewać jarkę i grykę, i przekonał się istotnie, że uprawa pierwszej daleko jest korzystniejszą i lepiej się udaje od drugiej; na co też przyzwoite od miejscowej zwierzchności złożył świadectwo. Po przejrzeniu tej odpowiedzi w oddziałach Rady, doświadczenia autora uznano zadosyć czyniącemi zadaniu; towarzystwo zatem postanowiło nagrodę przeznaczoną medal 30 czer. zł. wartości, oddać wspomnionemu Rudnickiemu, a doświadczeń jego opisanie wydrukować w rocznikach towarzystwa (*). Zgromadzenie, zgadzając się z tém zdaniem, utwierdziło to postanowienie. A co się tycze wybrania nowych zadań, poleciło Radzie ułożyć je dla ogłoszenia wedle przyjętego porządku, wyjawszy zadanie pierwsze i trzecie. Po czém członek radca stanu Stoykowiez, czytał swą rozprawę o pożytkach z rolnictwa i jego ważności u starożytnych, mianowicie u egipcyan, greków i rzymian, którą zakończył uwagą, że i Rossya, za pośrednictwem ekonomicznego towarzystwa, wielkie w nióm okazuje postępy. Rozprawa ta z uwagą była słuchana. Następnie, członek, tajny radca, senator, hrabia Dymitr Iwanowicz *Chwostów*, czytał wyjątek dawniej już przez się napisanego dzieła wierszem: O rolnictwie, które jest naśladowaniem znakomi-

---

im czasie umieściliśmy je w Dzienniku i znajduj się w T. II, 1822 s. 477. (R).

(*) Tytuł ich: Труды Вольнаго Экономическаго Общества.

tego rzymskiego poety Wirgiliusza. Wyimek ten, przyjęło zgromadzenie ze szczególném zadowoleniem. Daley, Prezydent uwiadomił o postanowieniu Towarzystwa, które (przyjąwszy, jak wyżej powiedziano, od członka swojego Hrabini Zofii Włodzimierzówny Strogonowej, w przeszłym maju projekt, zakładaney przez nią szkoły, w celu uczenia swych włościan gospodarstwa wiejskiego i górnictwa, nie wzbraniając teź przyymowania do niej i obcych) na znak zupełnego ze strony swojej uznania takowego dzieła, i wywdzięczając się za uprzejme o tém doniesienie, postanowiło ofiarować jey w dniu dzisiejszym medal złoty, wartości 30 czer zł. Przy tém P. Prezydent przedstawił Towarzystwu, azaliby nie chciało przeznaczyć ze swoich summ 1000 rub. na utrzymanie dwóch chłopców z sierót, w szkole hrabiny *Strogonowej*, na co Zgromadzenie jednomyślnie przystało, i poruczyło Radzie uczynić potrzebne rozporządzenia. Na przełożenie prezydenta postanowiono niektórym z członków, na znak uznania szczególniejszey ich gorliwości, ofiarować złote medale. (Zadania nowe, na témże posiedzeniu ogłoszone, umieścimy w N. następnym).

Posiedzenie publiczne Akademii francuzkiej, dnia 9 lutego t. roku 1826, na wprowadzenie Xięcia Macieja de Montmorency. Uroczystość posiedzeń publicznych Akademii francuzkiej zawsze bywać zwykła mniej więcey, okazała. Odprawione teź dopiero dnia 9 lutego takie posiedzenie oddziału nauk i sztuk nadobnych (*Belles lettres*), dla wprowadzenia nówo wybranego członka, Xięcia *Macieja de Montmorency*, było, jak wyczytujemy w pismach paryzkich, nader świetne i liczne z wielu powodów, jużto dla wysokiego rodu i zalet osobistych umysłu i serca nowego członka, przenoszącego się z hierarchii polityczney do naukowej dzielnicy, dla jego płynney i gładkiej wymowy, już dla zdolności mówczey dyrektora, hra-

biego *Daru*, a bardziej jeszcze znakomitego pisarza vice-hrabiego *de Châteaubriand*, mających z tej okoliczności głos mieć publiczny, a którzy oba również jak Pan *de Montmorency* byli wprzód ministrami, jużto nakoniec dla zapowiedzianej obecności Xiężny *Berry*, w celu zapewne uświetnienia zaszczytów przeznaczonego jej synowi, a synowi Francyi (Xięciu de Bordeaux) nauczyciela. O godzinie iszey z południa zebranie ministrów, parów, członków izby deptowanych, członków innych trzech oddziałów instytutu, i znakomitszych w stolicy obojey płci osob całkiem już było wypełnione; lubo jeszcze od rotey zrana przedsiónek sali posiedzeń był zajęty. Po przybyciu zaś, nieco przed wtórą, Xiężney *de Berry* (*Madame*) do miejsca dla niej przeznaczonego, o samey wtórey wszedł P. *Daru*, dyrektor, poprzedzany przez P. *Raynouard* sekretarza dożywotniego, i P. *de Châteaubriand*, i natychmiast posiedzenie zostało otwarte. Xiążę *Montmorency* powstawszy rozpoczął swoją wstępną mowę akademicką, pełną skromności i czucia, z podziękowaniem za wybor zaszczytny, oraz wymawiając się z niedostatku swoich prac literackich, dających jedyne prawo do świętego przybytku Minerwy: zakończył, śród częstych oklasków, ten głos pochwałą cnot i uczynków dobroczynnych akademika, na którego miejsce nastąpił, hrabiego *Bigot de Préameneu*, przebiegając, jużto z tego względu, już właściwiej ze wzbogacenia francuzkiej literatury, głównejsze rysy wstawionych mężów, poczynawszy od *Saint-Vincent-de-Paul*, *XX. de Boismont*, *de Besplás*, *Fenelona*, synowca autora *Telemaka*, *Legrís-Duval*, aż do *Kornella*, *Rasyna*, kardynała *de Richelieu*, założyciela Akademii, *Bossueta*, *Delilla* i t. p.—Dyrektor, hrabia *Daru*, odpowiedział przemową witającą na pochwałę, zwłaszcza w wymowie polityczney, zdolności mowczych nowego członka, zwróciwszy głos swój ku pamiętce poprzednika, *Bigot de Préameneu*. Lecz naywiększą w zgromadzeniu obudziła

ciekawość i zadowolenie rozprawa trzeciego mówcy, vice-hrabiego Szatobriana, rozprawa o najechaniu państwa Rzymskiego (*Discours sur l'invasion des barbares, les moeurs des empereurs romains, les moeurs des chrétiens, des païens et des barbares*). Odmalowawszy w żywych i dobitnych kolorach początek religii chrześcijańskiej, jej wpływ na dobro ludzkiego rodu, a której wiecznym pomnikiem cywilizacyi nowszego świata jest krzyż, wzniesiony w Jeruzalemie, z kąd właśnie dwonastu ubogich prawodawców, z pastoralną kosturą w ręku, wyszło nauczać narody i wraz postać królestw odnowić, mówca przebiega wydatniejsze stopnie zatwardziałości i zepsucia w państwie Rzymskiem postępującego, wprowadza postronne hordy, i zatrzymuje się przy podwóyném ich napływie, naprzód za Decjusa, a potem pod Walentynianem i Walensem: w tym długim przeciągu zmian gwałtownych, wystawia wierny obraz cnot wielokrotnie się ukazujących, mianowicie za panowania Antoninów, równie jak straszliwych zbrodni w zepsutym Rzymie wylętych. Nakoniec, mając przystąpić do osnowy, z pomiędzy innych, państwa Gallow i Franków, P. Szatobrian nową postać rzeczy w tym sposobie odkrywa: „Po tylu klęskach, kiedy pył podniesiony pod stopami wojska narodów w końcu opadnie, kiedy kłęby dymu wydzierającego się z tylu pożarów zostaną rozproszone, kiedy śmierć uciszy tylé jęków, kiedy łoskot upadnienia kolosu rzymskiego przestanie się odbijać, w ten czas da się widzieć krzyż, a u posady tego krzyża świat nowy: wszystko się zmieni, ludzie, wyznania, obyczaje, język. Wszakże apostołowie, z ewangelią w ręku, usiadłszy na owych zwaliskach, wskrzeszą społeczność pośród grobów, jak niegdyś ich nauczyciel przywracał życie tym, którzy weni wierzyli. Zatrzymajcie się przed tym nowym światem dla rozpoznania, jeśli można, dwóch ludzi. Jeden jest synem sekretarza *Attili*, opuściwszy Rzym nazawsze żyje oddalony w dawnym domu wiejskim

Lukulla, nie pamiętny i obojętny na wszystko, co się ściąga do jego imienia, na zdarzenia i pamiątki samych mieysc, które zamieszkał. Drugi za berło ma siekiere, za koronę włos długi; ten podbił miasteczko *Lutecya*. Ów zaś syn sekretarza *Attili* jestto *Augustulus*; a ten Król nieokrzesany jest *Klodoweusz*.“

Do tego, w ogólney treści wyciągnionego, opisanja, godzi się tu jeszcze i to przydać, że wzmiankowane dwie pierwsze mowy akademickie zostały powtórzone w rozmaitych dziennikach z należyteymi pochwałami; ostatnia zaś rozprawa wydrukowana udzielnie, lecz się nie sprzedaje. W dołączonym do niey wstępie autor wyraża, iż zamierzył wypracować cztery takie rozprawy, mające służyć za wstęp do historyi francuzkiej, którą się od wielu lat zajmuje. Pierwsza miała obejmować wprowadzenie religii chrześcijańskiej, aż do upadku państwa na zachodzie; druga historyą Gallów i Franków; trzecia przeznaczona na opisanie dwóch pierwszych pokoleń Królów Francuzkich; czwarta zaś miała zamykać okres historyczny od Kapeta aż do Filipa Walezyusza, ogólny opis wojen krzyżowych, tudzież praw i zwyczajów feudalnych. W ściśłym zaś znaczeniu dzieje Francyi poczynają się od Filipa Walezyusza, i miał je autor doprowadzić do Ludwika XVI. Z tych czterech części dwie tylko ma ukończone, a właśnie pierwsza była czytana na niniejszém posiedzeniu. *A. B.*

Instituut Królewski Niderlandzki. Klasa IIIcia ogłosiła do rozwiązania następnę zadanie: „Roztrząsnąć: jakim sposobem duch filozoficzny greków przebiega się w ich języku i bajkach, aby ztąd wnieść, jak dalece uczenie się języka i mitologii greckiej, może posłużyć do poznania prawdziwej filozofii.“ Odpowiedzi mają być pisane w języku łacińskim, oyczystym, francuzkim, angielskim lub niemieckim i przysłane do sekretarza dożywotniego teyże klasy, przed końcem 1826. Nagrodą medal złoty wartości 300 złotych. *A. N. K.*

Królewska Akademia w Gard, podała za przedmiot do nagrody, mającey być przyznaną na posiedzeniu tej akademii, r. 1825 następane zadanie: *Okazać wpływ panowania Ludwika XI na stan Francyi i Europy*. Pomiędzy ubiegającymi się, którzy złożyli swe pisma, wielu dało dowody talentu, ale żaden dostatecznie nie odpowiedział zadaniu. Akademia, podając toż zadanie do rozwiązania na rok 1826, poczytuje sobie za obowiązek oświadczyć, iż nie tak żądała zupełnego wykładu faktów tego panowania, jako raczej zastanowienia się: nad tą epoką przemiany, w której małe krainy, słabo węzłem feudalizmu połączone, wcieliły się do wielkich monarchii, i nad torem, jaki ta odmiana nadała cywilizacyi i polityce, bądź wewnętrzney bądź zewnętrzney; nakoniec nad korzyściami i szkodami zdarzyć się mogącemi, tak dla Francyi, jako i Europy. Prócz tego akademii uchwala na rok 1826 następane gospodarskie zadanie: *Wskazać sposoby polepszenia uprawy drzew morwowych*. *A. N. K.*

Towarzystwo azyatyckie w Kalkucie, odbyło d. 7 lipca 1824, posiedzenie pod prezydeneyą S. Haringtona, na którym obrani zostali jego członkami P. Jerzy Chester i John Ahmuty, a P. Dubois de Beauchêne w Paryżu członkiem honorowym. P. Hodgson, pomocnik przy rezydencie w Katmandon, przysłał do muzeum mnóstwo rzeczy bardzo ciekawych z Bhote, jako to: manuskrypta rzadkie, posążki, malowidła religijne, ozdoby, stroje, sprzęty domowe, instrumenta muzyczne i t. d. Pomiędzy temi osobliwościami, przez P. Hodgson darowanemi, znajduje się wielki róg spiralny, mający być jednorożca (zwanego Chiro) i rysunek tego zwierzęcia, zrobiony przez jednego wieśniaka z Bhote. Trzy dawne mumije muzułmańskie, dobyte z ziemi około Jungypor, z których dwie należą do czasów Mahmuda z Bengalu, przysłane zostały przez P. Chester. Kapitan Keppel oświad-

czył listownie, nadesłanie cegły naylepiej zachowanej, którą znalazł w rozwalinach Babilonu. Litografia P. Alsop ukazywana była towarzystwu, jako próba sztuki typograficznej w tych stronach. Odczytano list hrabiego Sternberg, obejmujący iszy Ner jego: *Wykładu gnozjostyczno-botanicznego Flory pierwiastkowej*; tudzież inny list P. James Prinsep, sekretarza towarzystwa literackiego w Benarés, donoszący towarzystwu o jego postrzeżeniach astronomicznych, mineralogicznych i meteorologicznych; trzeci zaś list porucznika Gerard, zawiera obserwacye czynione w r. 1817 i 1818 nad temperaturą Soubathou i Kotgarh. *N. A. K.*

NEKROLOG.

Dnia 5 b. m. rozstał się z tym światem X. Antoni *Dąbrowski*, professor matematyki uniwersytetu warszawskiego i członek towarzystwa król. warsz. przyjaciół nauk. Urodził się na Wołyniu 1769 r. a został członkiem zgromadzenia pijarskiego 1786 w *Drohiczynie*. Rozpoczął zawód nauczycielski w *Piotrkowie*. Uczył następnie w obudwu kolegiach warszawskich matematyki, loiki, fizyki, historyi naturalnej. Od 1810 był professorem matematyki w liceum warszawskim. Czynnym był członkiem towarz. w, królewsko-warsz. przyjaciół nauk, rolniczego i elementarnego. Od utworzenia uniwersytetu warsz. przez N. Cesarza i Króla ALEXANDRA, objął katedrę matematyki wyższej w wydziale filozoficznym, nie przestając być dla tego professorem szkoły wojewódzkiej przez zgromadzenie swoje utrzymywanej. Przed kilką laty otrzymał ozdobę orderu *s. Stanisława* czwartej klasy. Do pamiętników Franc. *Dmóchowskiego* dostarczał wiele artykułów, a mianowicie z chemii o napojach i pokarmach. W r. 1813 wydał geometryę podług *Lacroix* na szkoły departamentowe, a w kilka lat później algiebrę. Oba dwa te dzieła od kommissyi ośw. zatwierdzone utrzymują się dotąd jako elementarne. Pozostały

po nieboszczyku liczne rękopisma: z nich najważniejsze te, podług których wykładał kurs matematyki w uniwersytecie. Dzieła te jako owoc długiej pracy i doświadczenia zapewne drukiem ogłoszone będą: Oprócz zasług naukowych znany był *Dąbrowski* z wielu cnot towarzyskich, a nade wszystko z uczynków dobroczynnych dla ludzkości cierpiącej. W posiedzeniach, zajmował obszernemi wiadomościami, gustem i wesołym dowcipem, którym ożywiał wszelkie rozmowy swoje. Imię X. Antoniego *Dąbrowskiego* zawsze umieszczone będzie między imionami tych Polaków, którzy zasłużyli się oyczyźnie w zawodzie naukowym, i jako ludzie cnotliwi. *G. W.*

Richter Alexander, radca honorowy, członek czynny towarzystw: miłośników literatury rossyjskiej i miłośników literatury, nauk i sztuk, umarł w Petersburgu d. 16 stycznia r. t. we 53 roku życia, znany ze swoich tłumaczeń z języków niemieckiego, francuzkiego, łacińskiego, włoskiego i duńskiego, w *Sorewnowatelu* oświecenia i innych dziennikach umieszczanych. Między własnemi pismami zmarłego *Richtera* na szczególną uwagę zasługują: *Ostatnie chwile życia Suworowa* (umieszczone w *Archiwum północném*); *o w pływie Mongoł-Tatarow na Rossyę i list o przystościach rossyjskich* (umieszczone w *pamiętnikach oyczystych*); *o mitologii skandynawskiej* (umieszczone w *Błahonamierennym*); *recenzya pisma: rzut oka na literaturę rossyjską, przez B.* (umieszczone w *Więstniku Europy*); *o pracach Rossyan we względzie literatury wschódniej.* To nader zajmujące pismo, godne uwagi uczonych europejskich, było ostatniem dziełem *Richtera*, i umieszczone w *Więstniku azyatyckim* na rok 1825. Tłumaczenie *pochwała Lafoutena*, przez *Szamfora*, drukowane oddzielnie. P. *Richter* służył w departamencie gospodarstwa krajowego i gmachów publicznych; przez czas niejaki był sekretarzem domowym kanclerza państwa

hrabięgo *Rumiancowa* i odbył z nim podróż w Rosyi, na Kaukaz i w Krymie. Przy ciągłym czytaniu, miał gust delikatny i trafny; zawsze był pilnym dostrzegaczem obyczajów, namiętnie kochał nauki i literaturę. Dodać trzeba, że był czułym i troskliwym bratem, podporą licznęj familii, zgrzybiałego oycę, który latami obarczony i pozbawiony wzroku, przeżył swojego syna, a z nim nadzieję i szczęście utracił. *L. R.*

ODKRYCIA I ROZMAITOŚCI.

P. Rasmusen professor sztokolmski wydał rozprawę (pod napisem: *De commercio Arabum Persarumque cum Russia et Scandinavia medio aevo*), w której roztrząsa rozmaite mniemania, o *Waragach*, i nowemi dowodami popiera zdanie, że oni byli Skandynawami. Z tego powodu dostrzegacz ryzki (*Zuschauer*) następującą uwagę umieścić: „Dziwna jest sprzeczność historyków o *Waragach*, kiedy mamy dzieło historyka francuzkiego (*Villehardouin*), który osobiście walczył, zawierał układy i biesiadował z *Waragami*; zasługuje więc na wiarę w zdaniach swoich o tym przedmiocie. Opisując zdobycie *Konstantynopola* przez *Franków*, autor ten, gorliwy uczestnik w tej sprawie, powiada, że *waragska* straż bokowa *Cesarzów* greckich składała się z *anglików* i *duńczyków*. Czyliż potrzeba jeszcze dowodów, że nazwisko *Warag* oznaczało na północy w ogólności człowieka uzbrojonego, żołnierza? Pytanie, gdzie leżała ziemia *Waragów*, podobne jest do tego, jakby w pięć set lat odtąd pisarze, znajdując, że we wszystkich wojskach europejskich w *xix* wieku byli *dragoni*, zaczęli wybadywać i spierać się, gdzie leży kray *Dragonija*!“ *L. R.*

P. Józef Sękowski, professor języków wschodnich w uniwer. petersburskim, autor dzieła pod napisem: *Collecianea z dziejopisów tureckich rzeczy do historyi polskiej służących* (o którym do-

nieśliśmy w tomie I. str. 124 dziennika na rok 1825), zajmuje się podobnemi wypisami z dziejopisów tureckich, do historyi rossyjskiej. Wyjątek z tego dzieła obeymujący: *Poselstwo Derwisza-Muhammed-Effendy do Rossyi* w roku 1755, umieszczony jest w Nrze I *Archiwum Północnego* na r. b. L. R.

Winniśmy donieść kochającym literaturę starożytną, że uczony prałat Anioł *Majus*, prefekt biblioteki watykańskiej w Rzymie, który się tak pożytecznie w ostatnich czasach przyłożył do wzbogacenia dawney literatury przez wydobywanie mozolne i wyczytanie z palimpsestów (t. j. rękopisów powtórnie zapisanych, *codices rescripti*), a ogłaszanie drukiem i objaśnianie zaginionych, jużto w części już całkowicie, ważnych zabytków autorów klasycznych, jako to *Homera*, *Dyoniziusza z Halikarnassu*, *Plauta*, *Cycerona* (mianowicie traktatu świeżo wydanego *De Republica*), *Symmacha*, *Frontona* i t. d., zamierzył dopiero te szacowne cząstki zebrać razem i wydał już tom pierwszy pod napisem: *Scriptorum veterum nova collectio e Vaticanis codicibus*. Romae 1825 in 4to pag. LVI. 696 z dwiema rycinami.— Jeszcze ten volumen do nas nie doszedł; z opisania tylko widzimy, że zawiera w sobie dzieła kościelne Ojców Greckich i nadto mowę, czyli deklamacyą greckiego oratora *Aristidesa* spółczesnego *Frontonowi*: do textu greckiego przydany jest przekład łaciński i zastosowane objaśnienia. Dzieło wychodzi pod opieką Ojca ś. Leona XII, który też przyjął dedykacyą. Na wstępie zaś do tego zbioru uczony wydawca daje wiadomość o pisarzach, do niego wchodzących, o przedmiocie i treści samychże dzieł, wymienia rękopisy, z których są wyjęte, i dodaje pożyteczne noty historyczne i krytyczne. *A. B.*

Odkryto nie dawno (w dawney Normandyi) w *Caen*, mieście urodzenia (r. 1630) Piotra Daniela *Huetiusa* (Huet), niegdyś biskupa w *Avranches*

(r. 1689), który był nauczycielem przy Delfinie (sous-précepteur, r. 1676) a członkiem akademii franc. od r. 1674, rękopisy tego sławnego w wieku XVII literata, tudzież nader obszerną jego korespondencyą autentyczną ze wszystkimi prawie, ile było u dworu francuzkiego i w Europie uczonych; oraz wstawionych kobiet, więcey jak przez sześćdziesiąt lat wieku Ludwika XIV. *Huet* wielce lubił zgromadzenia i towarzystwo ludzi uczonych, i nawet w ostatnich jego latach przynajmniej po dwa razy w tygodniu do niego się zwyczajnie schodzili uczeni i o wszelkiego rodzaju przedmiotach naukowych rozprawiali. Kiedy się zaś mówi, że w r. 1709, dwanastu laty przed śmiercią *Hueta*, ten światły prałat miał 20,000 listów napisać w badaniach literackich; to na setki można zapewne liczyć listy do niego pisane od *Montausiera*, *Bossueta*, *Fenelona*, *Flechiera*, *Bocharta*, *Lemoyne* i t. d., od *Pań de la Fayette*, *de Scudéry*, *Dacier*, *Lambert*, *Krystyny Szwedzkiej*, *Lavallièrè*, *Montespan* i t. d., a z pomiędzy literatów greckich, łacińskich, albo włoskich, pisane od *Groeviusa*, *Vossiusa*, *Leibnitza*, *Morusa*, *Puffendorfa* i t. d., tudzież od papieżów i kardynałów najznakomitszych we Francyi i Włoszech. Nakoniec, oprócz listów łacińskich *Delfina*, znaleziono rękopis własnoręczny tego *Xiążęcia*, po łacinie i po francuzku ułożony pod stérém *Bossueta* i *Hueta*.—Spodziewać się wypada, że świat uczony nie długo będzie pozbawiony tej obszérnej *Hueta* korespondencyi, która złożyć może dopełnienie wieku uczonego *Ludwika XIV*, a *P. Léchoudé d' Amsy*, tłumacz listów autentycznych wyjętych z muzeum *Britanicznego* (*Lettres originales du Muséum Britannique*), i starożytności *Anglo-normadzkich* (*Antiquités anglonormandes*), któremu ródzeństwo *Hueta* powierzyłó dopióró te rękopisy, wkrótce zapewne wzbogaci bibliografią.

Z piśm drukowanych *Hueta*: *De interpretatione libri II, Censura philosophiae Cartesianae*, kom-

mentarze do Origenesa, i inne filozoficzne, teologiczne i filologiczne, znajome są w bibliografii ogólnej. *A. B.*

Bogaty zbiór manuskryptów sławnego wędrownika *Bruce* należy teraz do jego synowej, i znajduje się w szpitalu wojskowym w Chelsea, pod dozorem półkownika Spejera. Liczba tych rękopismów do 100 wynosi, z których 24 etyopskich, jeden koptski, jeden perski, a reszta arabskie. Między pierwszymi, jest pięć tomów wielkich *in fol.*, zawierających stary testament, bez psalmów; były one wydane w r. 1701 przez uczonego Ludolfa. Do tychże manuskryptów należy nowy testament, w dwóch wielkich tomach, sławna kronika miasta Axum, i historia Abissynii w 5 tomach. Między manuskryptami arabskimi pierwsze trzymają miejsce: historia szczegółowa Hiszpanii pod panowaniem Maurów, począwszy od Szeika Ahmed al Monkeri, we trzech tomach; dzieło historyczne, geograficzne i filozoficzne El-Massudi pod tytułem: *taki złote*, w dwóch tomach; dykcyonarz biograficzny Ebn Khalikana, tudzież wiele innych dzieł o Egipcie, medycynie, poezyi, i t. d. Manuskrypt koptski z całej kolekcyi jest najważniejszy; znaleziono go w rozwalinach Teb, i składa się tylko z kart szesnastu, wielkimi literami pisanych. Za dwa, czyli też trzy rękopisma etyopskie, miało dawać 1000 gwineów; można więc ztąd wności o wartości całego zbioru. *N. A. K.*

WIADOMOSCI BIBLIOGRAFICZNE.

NOWE DZIEŁA POLSKIE.

Gospodarstwo.

Jak dziś naydrożey przedać zboże czyli o korzyściach żywienia ziarnem i siewką wszelkiego gatunku bydła przez Bern. Petri, z opisaniem siewnika wynalazku P. Ugazi, rzecz przełożona na

język polski, przez W. W. w Warszawie nakładem A. Brzeziny, 1825, in 12mo str. XII i 90.

O roli, jey uprawie i pielęgnowaniu roślin gospodarskich, dla użycia po szkołach powiatowych w wydziale Uniwersytetu Wileńskiego, przez Michała *Oczapowskiego* publicznego zwyczajnego profesora gospodarstwa wieyskiego w Cesarskim Wileńskim Uniwersytecie i towarzystw uczonych członka. Wilno, Józef Zawadzki własnym nakładem 1825 in 8vo str. 155 i nieliczb. 4 z dwiema tablicami.

Fizyka.

Fizyka dla dzieci czyli łatwe i proste tłumaczenie niektórych tej nauki części, przez A. M. (*Ant. Magiera*), na dochód instytutu dobroczynności w Warszawie, którego dziełka przedrukowanie, tegoż instytutu jest własnością. w Warszawie, w drukarni Łątkiewicza przy ulicy senatorskiej N. 467, 1825, in 12mo str. 157.

Fizyka dla szkół powiatowych, ułożona przez profesora Fizyki w Imperatorskim Uniwersytecie Wileńskim, Felixa *Drzewińskiego*. W Wilnie nakładem i drukiem A. Marcinowskiego, 1825, in 8vo min. str. 155 i nieliczb. 8, z figurami na jednej tablicy.

Fizyka dla gimnazyów na klasę drugą, wyjęta z dzieła profesora Fizyki w Imperatorskim Uniwersytecie Wileńskim, Felixa *Drzewińskiego*. W Wilnie, nakładem i drukiem A. Marcinowskiego, 1825. w 8ce mniejszey str. 309, nieliczb. 6, z figurami we IV tablicach.

Fizyka dla gimnazyów na klasę trzecią, wyjęta z dzieła profesora Fizyki w Imperatorskim Uniwersytecie Wileńskim, Felixa *Drzewińskiego*. w Wilnie, nakładem i drukiem A. Marcinowskiego, 1825. w 8ce mniejszey str. 229, nieliczb. 5, z figurami we dwóch tablicach.

C h e m i j a.

Słownik wyrazów chemicznych przez Ignacego *Fonberga*. Wilno, nakładem Fr. Moritza, w dru-

karni B. Neumana przy ulicy St. Jańskiej pod N. 431. 1825 w 8ce str. IV. i 567, nieliczb. 5.

Mineralogija.

Krótki wykład mineralogii podług zasad Wenera przez Norberta Alfonsa Kumelskiego. Część pierwsza. w Wilnie, nakładem i drukiem A. Marcinowskiego. 1825. w 8ce str. 56 z jedną tablicą figur krystalizacyi i IV tablicami kolorów ciał kopalnych.

Geometrya.

Początki geometryi dla szkół powiatowych, na klasę pierwszą. w Wilnie, nakładem i drukiem A. Marcinowskiego. 1825. w 8ce str. 44 z jedną tablicą figur.

Początki geometryi dla szkół powiatowych, na klasę drugą. w Wilnie, nakładem i drukiem A. Marcinowskiego. 1825. w 8ce str. 102.

Początki geometryi dla szkół powiatowych na klasę trzecią. W Wilnie nakładem i drukiem A. Marcinowskiego 1826 w 8ce str. 130 z trzema tablicami figur.

Początki geometryi analityczney zastosowane do linii krzywych i powierzchni drugiego porządku przez J. B. Biot, członka akademii umiejętności, astronoma adjunkta w biurze długości, profesora fizyki matematycznej w kolegium francuzkiem i fizyki experymentalney w oddziale umiejętności w Paryżu, wielu akademii, uniwersytetów i towarzystw uczonych członka, z szóstego wydania na język polski przełożone, przez Antoniego Wyrwicza, doktora filozofii, profesora matematyki wyższej w Cesarskim uniwersytecie wileńskim. w Wilnie, nakładem i drukiem A. Marcinowskiego. 1825. w 8ce więk. str. XI i 426, nieliczb. 4, z ośmią tablicami figur.

Astronomija.

Jeografija fizyczna z dzieła astronoma obserwatora w Imperatorskim uniwersytecie wileńskim, Jana Sniadeckiego, oraz gnomonika, z drugiego wydania dzieła Jh. Mollet, profesora fizyki w Lio-

nie: wyjęta dla gymnazyów na klasę pierwszą, i dla szkół powiatowych na klasę czwartą, przez Felixa *Drzewińskiego*. w Wilnie, nakładem i drukiem A. Marcinowskiego. 1825. w 8ce mniey. str. 152, nieliczb. 8 z figurami we trzech tablicach.

Historyja astronomii krótko zebrana przez Markiza de Laplace, Para Francyi; wielkiego urzędnika legii honorowey, członka akademii nauk francuzkiej; biura długości i t. d., przetłómaczona na język polski przez Wincentego *Karczewskiego*. w Wilnie, w drukarni A. Marcinowskiego. 1825. w 8ce więk. str. VI. i 139.

Nauka o Niebie czyli wiadomość fenomenów astronomicznych zebrana do powszechnego użytku, dzieło elementarne, z którego wszystkie dowodzenia matematyczne są usunięte. Podług układu J. Mollet w akademii lyońskiej profesora fizyki i matematyki, z dodatkiem o sposobie poznawania gwiazd i konstellacyy, przez Wincentego *Karczewskiego* adjunkta obserwatorium astronomicznego przy uniwersytecie jagiellońskim. W Krakowie, w drukarni Macieja Dziejickiego 1824 r.

Dodatek do nauki o niebie czyli wiadomości fenomenów astronomicznych, o sposobie poznawania gwiazd i konstellacyy przez Wincentego *Karczewskiego* adjunkta obserwatorium astronomicznego przy uniwersytecie jagiellońskim. W Krakowie w drukarni akademickiej.

P r e n u m e r a t a.

Dzieło pod tytułem: *Astronomija*, zawarta we 22ch lekcyach, w których wszystkie fenomena niebieskie, bez pomocy matematyki są wyłożone; składające się blisko ze 50 arkuszy drobnego druku, z 7 tablicami figur, dla pożytku większey liczby rodaków i upowszechnienia nauki Astronomii, przetłómaczywszy na język polski, chciałbym wydać na widok publiczny, drogą prenumeraty. W Anglii wyszło już tego dzieła 13 edycyy, a we Francyi za pierwszym ukazaniem się z druku w roku

1824, dwa tysiące exemplarzy we dwóch rozkupiono miesiącach. Pisma zagraniczne z wielkimi o nióm donosiły pochwałami. Służyć może nie tylko człowiekowi, nieoddanemu naukom, ale też uczony i filozof znajdą w nióm wielkie pobudki do rozważania, dowcipne wykłady, nowe i głębokie myśli. W oryginale kosztuje blisko rubli srebrem trzy; dla prenumeratorów, których lista na czele umieszczoną będzie, oznacza się cena rubli srebrnych dwa. Po wyśściu dzieła cena się jego podwyższy. Prenumerata trwa do końca miesiąca maja, a przyymuje się w Wilnie: w księgarni Zawadzkiego, Moritza, i w Redakcyi Kuryera Litewskiego; w Warszawie: u Zawadzkiego i Węckiego; w Krakowie: u Grabowskiego i Kocha, tudzież u osób łaskawie prenumeratą trudniących się.

Prospekt na dzieło Szallera pod tytułem: Zasady poezyi i wymowy z przykładów wyciągnięte, z niemieckiego języka przełożone, a do literatury polskiej zastosowane przez Jana Kazimierza *Ordynca*. Mała nader liczba dzieł w polskim języku teorią sztuk pięknych wykładających, obudziła we mnie chęć przysłużenia się miłośnikom dzieł smaku, tłómaczeniem dzieła Szallera. Wybrałem tego pisarza przed innymi, już dla piękności i jasności wykładu, już dla metody, którą sobie obrał. Zebrał on trafnie wszelkie wypadki rozumowania najświetniejszych filozofów niemieckich i angielskich we względzie krytyki i smaku, i zręcznie a jasno w listach całą teorią sztuk pięknych rozwinął. W każdym szczególnym traktacie przytacza zaraz na początku przykład, a z rozbioru estetycznego, wydobywa ogólne prawidła, całemu rodzajowi służące. Dzieło to do niemieckiej literatury zastosowane, ile natura języka i literatury polskiej wymagała, starałem się nagiąć i przekształcić, a przykładami polskimi niemieckie zastąpić. Ubóstwo literatury naszej w wielu rodzajach poezyi i trudność wynalezienia w każdym razie dobrych

wzorów, były powodem, iż w wielu względach na samych tylko tłumaczeniach poprzestać musiałem. Część zaś traktującą o miarach wierszowych, według znanych powszechnie dzieł Elsnera, Królikowskiego i innych, zupełnie na nowo potrzeba było ułożyć. Całe dzieło składać się będzie z dwóch tomów, każdy od 18 do 20 arkuszy. Cena prenumeraty zł. pol. 12. Prenumerata przyymuje się u tłumacza w pałacu Błękitnym przy ulicy Senatorskiej, w księgarni A. Brzeziny przy ulicy Miodowej, po wszystkich księgarniach polskich, tudzież u różnych kolektorów.

NOWE DZIEŁA ROSSYJSKIE.

Wyмова kościelna.

Слово на день святаго Благовѣрнаго и Великаго князя Александра Невскаго. Kazanie na dzień świętego prawowiernego i wielkiego xiążęcia Alexandra Newskiego, w dzień imienia Najprawowierniejszego Cesarza Jegomości Alexandra Pawłowicza i prawowiernego Pana Wielkiego Xiążęcia Alexandra Mikołajewicza, oraz w dzień urodzenia prawowierney Wielkiej Xiężney Jeymości Olgi Mikołajowny, w Ławrze Alexandro-Newskiej miane przez *Gabryela* inspektora akademii duchowney s. petersburgskiej, i archimandrytę. Petersb. 1825 w druk. depart. medycz. min. s. wewn. w 8ce str. 15.

Wyмова.

Военное краснорѣчіе. Krasomówstwo wojenne, na głównych zasadach mowy wolney oparte, przykładami w różnych jego rodzajach powiększone; przez Jakóba *Tołmaczewa* profesora zwyczajnego w Imper. uniwer. petersb. Drukowane nakładem Gabinetu J. J. M. i przypisane Najjaśniejszemu Imperatorowi MIKOŁAJOWI PAWŁOWICZOWI. Petersb. w drukarni Depart. medycz. minister. spraw wewnątrz. 1825. w 8ce Tom I. str. 170. II. str. 120 i nieliczb. arkuszy trzy. III. str. 162.

Похвальное слово Лафоншену. Pochwała Lafontena, napisana przez *Szamfora* (Chamfort), nagrodą od akademii marsylijskiej 25 sierpnia 1774 zaszczycona, z francuzkiego tłumaczył *Alexander Richter*. Petersb. 1825 w druk. Cesarskiego domu wychow. w 8ce str. 82.

Наука языков.

Славянская Грамматика. Grammatyka sławiańska, wyjęta po większej części z grammatyki P. Dobrowskiego, przez Jana *Pieninskiego*, starszego nauczyciela w gimnazjum sanktpetersburskim. Petersb. 1825 w drukar. Depart. ośw. narod. w 8ce str. XXI i 219.

Поспешенныя занятія переводами съ рускаго языка. Cwiczenia stopniowane w przekładach z języka rossyjskiego na francuzki i niemiecki. Dwie części. Petersb. 1825. w druk. K. Kraja. w 8ce str. 117 i 112 a w słowniku str. 184.

Полный французко-россійскій словарь. Słownik francuzko-rossyjski zupełny, według piątego wydania słownika akademii francuzkiej, napisany. Wydanie trzecie. Podług drugiego wydania P. Radzcy Stanu J. *Tatyszczewa* przedrukowane, poprawione i znacznie pomnożone. Petersb. 1824 w druk. Jana Głazunowa (tom czwarty w Moskwie, w druk. A. Semena). w 4ce Tom I. kolumn 1160. II. 1332. III. 1300. IV. 1364.

Россійско-лацинскій словарь. Słownik rossyjsko-łaciński, z dodatkiem synonim i frazesów łacińskich, przez Andrzeja Iwanowa *Lebiediewa* kapłana *Nikołomokreńskiego* kościoła ułożony. Moskwa, w druk. A Semena, przy Imp. Med. Chir. akad. 1825. Tom I. od А. do З w 8ce str. 157. Tom II. od И. do Н. str. 173.

Нѣмецкая грамматика. Grammatyka niemiecka, w której nie tylko wszystkie części mowy, czyli źródłosłów, ale i syntaxis, czyli składnia, dostatecznemi przykładami objaśnione. Dla użytku młodzieży rossyjskiej wydana przez b. nauczyciela języka niemieckiego w Imperator. uniwer. mo-

skiew. P. *Holterhofs*. Wydanie dziewiąte, przykładami pożytecznemi z cenniejszych autorów niemieckich wyjętemi, pomnożone. Moskwa, w druk. A. Semena, przy Im. Med. Chir. akad. 1825. w 8ce str. 421.

Sztuki piękne.

Ошчепъ Комитета Общества поощрения художниковъ за 1824 годъ. Zdanie sprawy komitetu towarzystwa zachęcenia artystów za rok 1824, z dołączeniem spisu jego członków, i tablicy, wystawiającej stan towarzystwa, w roku 1820, 21, 22, 23 i 24. Petersb. 1825 w drukar. Depart. medycz. ministeryumu spraw wewnętrznych. w 8ce str. 31.

Правила для благородныхъ общесвенныхъ панцевъ. Prawidła tańców w towarzystwach szlacheckich, wydane przez Ludwika *Piotrowskiego* nauczyciela tańców w gymnazyum slobodzko-ukraińskim. Charkow 1825 w drukar. uniwer. w 8ce str. 140.

Собрание гравированныхъ рисунковъ съ древнихъ вещей и памятниковъ. Zbiór rycin wyobrażających starożytne rzeczy i pomniki, na użytek artystów. Sposzyt 1. Petersb. 1825 w drukar. Medycz. w 4ce str. 7 i rycin 12.

Bibliografia.

Первое прибавление къ описанію славяно-россійскихъ рукописей. Dodatek piérwszy do opisanja rękopismow sławiano-rossyyskich, znajdujących się w bibliotece radcy tajnego, senatora, Dworu J. I. M. rzeczywistego szambelana i kawalera Hrabiego T. A. Tołstego. Wydał Paweł *Strojew*. Petersb. 1825 w drukar. M. Grecza. w 8ce str. 17.

Romansy.

Лѣшній вечеръ или шайншпенная пещера въ дремучемъ лѣсу. Wieczor letni czyli pieczara tajemnicza w puszczy; powieść starodawna, przez *Lewisę*, autora Mnicha, Rozbojnika w Wenecyi i t. d. Tłumaczenie z francuzkiego. 3 części. Oref, 1825 w druk. Sytina, w 12ce, ogółem str. 322.

Шпіонъ, новыи романъ. Szpieg, nowy romans,

zawierający w sobie szczegóły wojny amerykańskiej, z opisaniem zwyczajów, i obyczajów tego kraju; przez amerykańzina *Kupera* (Coowper); z francuzkiego tłumaczył Jan *Krupienikow*. Moskwa 1825, w druk. S. Seliwanowskiego. w 8ce tomów 3,

Два Ивана или спраснь къ шяжбамъ. Dwa Janowie czyli namiętność do pieniactwa; przez B. *Narieźnego*, trzy części. Moskwa 1825 w druk. uniwer. w 8ce, część 1. str. 155. cz. 2. str. 117. cz. 3. str. 152.

Событія древнихъ вѣковъ. Wypadki dawnych wieków; przez Fiulmirona, z francuzkiego przekład Atanazego *Amatowa*. Moskwa 1825 w druk. Semena. w 8ce str. 195.

Отеческая спрощость. Surowość oycowska, czyli historya P. Walmonta; przez Augusta *Lafontena*. w czterech częściach, z francuzkiego przełożył Mikołaj *Bazylijew*. Moskwa 1825 w druk. uniwer. C. 1. str. 277. II. 264. III. 245.

Эдинбургская шемница. Więzienie w Edymburgu, romans *Waltera-Skotta*, z francuzkiego przełożył A. Z. Moskwa 1825 w druk. S. Seliwanowskiego, tomów 4.

Дѣши донрешскаго аббашства. Dzieci opactwa donreńskiego, romans angielski, przez Maryę Redżini *de la Rosz*, przekład z francuzkiego. Wydanie drugie. Orel, w druk. Sytina. 1825. w 8ce Tom I. str. 200. T. II. 185. T. III. str. 193. T. IV. str. 207. V. str. 192. T. VI. str. 203. T. VII. str. 203. T. VIII. str. 188. T. IX. str. 198. T. X. str. 189. T. XI. str. 188. T. XII. str. 184.

Госпожа Меншенонъ. Pani Mentenon, dzieło Pani *Zanlis*; przekład z francuzkiego. Nakładem J. Sytina. Orel, w druk. gubernińskiej. 1825. w 12ce Tom. I. str. XXXII. i 172. T. II, str. 174. T. III. str. 172. T. IV. str. 172.

Машильда. Matylda czyli ciąg dalszy Historyi wojen krzyżowych Pani Kotte; przez *Werne de Liuze*, z francuzkiego przełożył P. D..... wo. Mo-

skwa, w druk. uniwer. 1825. w 8ce T. I. str. LXXIV. i 219. T. II. str. 262.

Аббашъ или нькошорья черпы жизни Марии Стуаршь. Оpat czyli niektóre rysy życia Maryi Stuart, królowey szkockiey; przez Waltera Skotta. przekład z angielskiego. Petersb. w druk. Imperatorskich teatrów. 1825. Tom. I. str. 117. II. 184. III. 190. IV. 219.

Повѣсти посвященныя Дѣтямъ Франціи. Powieści dzieciom Francyi poświęcone, przez Bulji (Bouilly) członka wielu towarzystw uczonych. Z francuzkiego przekład A. Pesze, z 17 rycinami. Moskwa, w dr. Aug. Semena. 1825 w 16ce st. 380.

Невѣста Трирмена. Oblubienica Trirmena, czyli dolina ś Jana, poemat we trzech pieśniach, Waltera Skotta, przekład z francuzkiego. Moskwa 1825 w drukarni teatralney w 12ce str. 106.

Новыя басни Михайлы Майкова. Bayki nowe Michała *Maykova* 1824 roku. Moskwa w drukarni uniwer. 1825 w 8ce str. 20.

Лира посвященная ошечеству. Lira oyczyźnie poświęcona. Moskwa w drukarni A. Semena 1825 w 8ce str. 85 i VII.

T e a t r.

Два сержанша. Dway sierżanci, czyli wspańiałomyślni przyjaciele, drama we 3ch aktach z francuzkiego tłumaczył A. B. *Iwanow*. Petersburg 1825 w drukarni teatralney w 8ce str. 107.

Забавы Калифа. Zabawy Kalifa, czyli żarty na jedną dobę. Komedyo-Opera we 3ch aktach, przez A. *Pisarewa*. Moskwa 1825 w drukarni A. Semena w 8ce str. 64.

Слабомысловъ. Słabomysłow, drama w czterech aktach przez Jegora *Ganina*. Petersburg 1825. w drukarni Depart. ośw. narod. w 8ce str. 72.

Окшавія Октавіа, czyli wierność nieprzełamana, tragedia w 5ciu aktach, z dzieł P. *Kocebu*. Orel, w drukarni Sytina w 8ce str. 164.

Architektura.

Теорія о механізмъ сводовъ. Teorya mecha-

nizmu sklepień, dla pożytku uczniów wyższej klasy szkoły budowniczej w Kremlu, przez Gabryela *Michkowa* rad. kol. i kaw.. Moskwa 1825. druk. uniw. w 8ce str. 248 z rycinami.

Gospodarstwo wieyskie.

Земледельческая химія. Chemia rolnicza, z początkowym wykładem wiadomości pomocniczych z historyi naturalney do tey części i do całej nauki gospodarstwa wieyskiego, z opisaniem rozmaitych sposobów polepszenia gruntu, oraz prawideł uprawy roli; przez Michała *Pawłowa*, radcę dworu, zwyczajnego profesora mineralogii i gospodarstwa wieyskiego w Imperatorskim uniw. moskiew., doktora medycyny, dyrektora szkoły przy Imperat. moskiewskim towarzystwie gospodarstwa wieyskiego założoney, i różnych towarzystw uczonych członka. Moskwa 1825. w druk. S. Seliwanowskiego. w 8ce T. I. str. 456.

Краткое наставление къ разведению тонкошерстных овецъ. Krótka nauka o rozmnożeniu owiec mających cienką wełnę; w śl. Jnuey części Europy, wydana przez Imperatorskie moskiewskie towarzystwo gospodarstwa wieyskiego. Moskwa, 1825. w druk. A. Semena. w 8ce str. 68.

Хозяйственная ботаника. Botanika gospodarska, zawierająca w sobie opisanie i wyobrażenie roślin pożytecznych i szkodliwych dla człowieka, wydawana przez Mikołaja *Szczegłowa*. Peterbs. 1825. w druk. Depart. Med. M. S. W. w 4ce więk. str. IV. i 36. z pięciu tablicami illuminowanemi.

М а т е м а т ы к а.

Курсъ чистой математикки. Kurs matematyki czystey, z poruczenia Bellawenia, przez profesorów matematyki Alleza, Billy, Piuissaka i Budro, dla szkół wojennych ułożony, przekład z francuzkiego dopełniony i pomnożony tłumaczeniem z tegoż języka rachunku różniczkowego i integralnego P. Buszafla, wydany dla użytku szkoły artyleryyskiej. Część II. Geometrya początkowa i wykreślna, niwellacya, trygonometrya płaska i ku-

lista, zdeymowanie planow i zastosowanie Algebry do Geometrii. Petersb. 1825. w druk. wojenney Głównego Sztabu J. I. M. w 8ce str. 464. z 11tu tablicami.

NOWE DZIEŁA CUDZOZIEMSKIE.

Geografia, Historia, Statystyka i t. d.

3. *Ostpreussens Schicksale* in dem Jahre 1812, während des Krieges zwischen Frankreich und Russland. Von den Polizey - Präsidenten *Schmidt*. Königsberg 1825, in 8vo-maj. (w xięgarni uniwersyt. w Królewcu. 1 Tal. 4. grosze srebr.).

Do licznych, które dotąd mamy w różnych językach, opisów pamiętney wojny 1812 roku, Szmidt w niniejszém swoim dziele przydaje nie mało nowych postrzeżeń, naybardziej się odnoszących do stanu Prus wschodnich. Z tego względu przywłaszcza sobie autor należyłą zasługę, bo skierował uwagę swoją na wybadanie przyczyn i skutków, których sam właśnie bliższym był świadkiem. B.

4. *Karte von Palästina*, zum Gebrauch bey dem Lesen der Bibel, von Prof. *G. F. Haug*. Stuttgart 1825 fol. max. (6 srebr. groszy).

Dokładnością, pełnością i należytém sztycharskim wykonaniem zaleca się niniejsza karta geograficzna do historyi biblijney w ogólności, a w szczególności Palestyny. B.

5. *Die Geschichte des Hussitenkrieges*, als Lesebuch bearbeitet von *Wilh. Friedr. Schubert*. Neustadt a. d. Orla 1825 in 8vo. (1 Rthlr. 8 gr.).

Jako zawiera jedną z ważniejszych części historyi średnich wieków, a napisane w sposobie łatwym, zajmującym i pouczającym, dzieło tu wymienione Szuberta, z innych już pism w Niemczech i w świecie uczonym lubionego, tém samem zasługuje tu na wspomnienie. B.

Nauki i sztuki piękne.

1. *Messéniennes et Poésies diverses* de M. Ca-

simir *Delavigne*. Paris 1825. 8vo avec 6. gravures et 21 vignettes sur bois (20 fr.).

2. Théâtre complet de M. Casimir *Delavigne*. Imprimé sur beau papier velin. Paris 1825. voll. 2. in 8vo (ornés de 20 vignettes sur bois et 4. planches en cuivre 24 fr.).

Samo imię ulubionego teraz w Paryżu poety, Pana *Delavigne*, zaleca miłośnikom literatury francuzkiej zbiór wymieniony tu jego dzieł poetycznych, które do klassycznych bez wątpienia będą policzone. Wydanie zaś niniejsze z przepychem wykonane i ozdobione rysunkami pędzla Pana *Dévéria*, sztychowanemi na drzewie przez P. *Thompson*, a na miedzi przez PP. *Adam*, *Fancheri*, *Bouilly*, *Gonault*, nawet z powierzchowności stało się nader szacowném. Prócz tego wydawcy (Ladvoeat i Barba) postarali się wzbogacić każdą w szczególności teatrú sztukę krytycznemi uwagami i rozbiorem doświadczonych w tey mierze znawców PP. *Etienne*, *Duviquet*, *Bert*, *Dumoulin*. A. B.

3. Les Classiques et les Romantiques, par M. *Baour-Lormian*, membre de l'Acad. Française. Paris, chez Urbain Canel, 1825. 2 fr. (satyra).

4. *Moritz, P.*, Götterlehre, oder mythologische Dichtungen der Alten. Mit. 65. Abbildungen nach Antiken neu gezeichnet von W. Herbig, gestochen von L. Meyer. Sechste, im Aeussern sehr verschönerte Ausgabe. Berlin 1825 8vo, (1. Rthlr. Auf feinem papier und gebunden 1½ Rthlr.).

Słusznie to dzieło P. *Moritz*a, dające dostateczne wyobrażenie mytologii ludów starożytnych, do-brego w Niemczech odbytu doznaje, czego i samo wydanie szósty raz powtórzone dowodzi; bo opisanie proste i łatwe, a objaśniające rysunki w guście starożytnym kształtnie i wiernie wykonane, nie tylko młodym do czytania klassyków dawnych, ale też sposobiącym się do sztuk pięknych nader są pożyteczne. A. B.

5. *Hummel's, J. E.*, Die freye Perspective, erläutert durch practische Aufgaben und Beyspiele,

hauptsächlich für Maler und Architekten. 1ter Band, mit 27. Kupfertafeln, die Linien-Perspective enthaltend (3 $\frac{1}{2}$ Rthlr.). 2ter Band, mit 6 illuminirten und 18. *Aqua tinta* Kupf., die Lehre von dem Lichte, den Schatten, den Farben und die perspectivische Schattenconstruction enthaltend (4 $\frac{1}{2}$ Rthlr.) Berlin 1825 8.

P. Hummel, professor w akademii królewskiej sztuk w Berlinie, naukę perspektywy, dla architektów i malarzy nieodbycie potrzebną, starał się objaśnić przykładami na doświadczeniu opartemi, dodając stosowne do tego celu tablice i rysunki. Umiejący po niemiecku zapewne nie mało skorzystają z nowych w swoim przedmiocie pomocy.

6. *Bouterweck's*, Fr., Aesthetik. 2. Theil. Dritte von neuem verbesserte und mit einem Register versehene Auflage (2 Rthlr 6 gr.). Berlin 1825 gr. 8.

*Prawodawstwo, Filozofia; Ekonomia polit.
i Pedagogia*

1. *Bauer's*, Dr. A., Grundlinien des philosophischen Criminalrechts. Göttingen (bey Vandenhoeck u. Ruprecht. 6. 9. gr.) 1825. 8.

2. Lehrbuch des Naturrechts. Dritte durchaus verbesserte Ausgabe. *ibid.* 1825 8. (1 Rthlr. 16. 9. gr.).

3. *Bornemann*, C., die metaphysische Lehre von dem Zusammenhange des Universums, oder die Uranologie. Berlin 1825 8. (bey Herbig $\frac{3}{4}$ Rthlr.).

4. *Hennig's*, L. v., Principien der Ethik in historischer Entwicklung. Berlin (b. Herbig 1 $\frac{1}{6}$ Rthlr.) 1825. 8.

Oba te dzieła (1. 3 i 4) w przedmiocie filozofii, pierwsze *Bornemanna*, zawierające badania metafizyczne o związku rzeczy przyrodzonych, wchodzących do ogólnego składu świata widomego, a drugie profesora *von Hennig*, podające zasady Etyki we względzie historycznym do filozofii moralney, zasługują na należytą pochwałę i wspomnienie w Bibliografii: oba z pożytkiem użyte być mogą w wykładaniu Filozofii czystey i praktyczney. B.

5. *Dissertatio de contemplatione mundi physici*

ca, metaphysica et morali, earumque ad religionem habitu. Windob. 1825 4 maj. (8 gr.).

6. *Gehrig, J. M., Sittenspiegel, oder Beyspiele der Tugend aus der Profanengeschichte. Ein Lesebuch für Alle, besonders für die Jugend, auch zum Gebrauche für Katecheten. Zweyte Aufl. Würzburg 1825 8 (8 gr.).*

7. *Kritische Bibliothek für das Schul-und Unterrichts-Wesen.* Herausgegeben von G. Seebode.

W liczbie pism periodycznych, mających w Niemczech wychodzić na rok 1826, wymienione jest i to pismo, od roku 1819 ósmy już ciąg swój roczny poczynające, a wydawane w Hildesheimie przez G. Seebode. Dla tego czynimy tu o nióm wzmiankę, że całkowicie przekonani jesteśmy o jego użyteczności. Albowiem zawiera w sobie nie tylko porządnie prowadzony i gruntowny rozbiór dzieł ważniejszych, a osobliwie odnoszących się do instrukcyi szkolney we wszystkich gałęziach nauk; ale też dostarcza wiele interessujących w tym względzie wiadomości o odkryciach i nowych zaprowadzeniach, o urządzeniu i podziale nauk po szkołach, naybardziej niemieckich, początkowych, gymnazialnych i licealnych, o bibliotekach, wszelkiego rodzaju naukowych zakładach i t. p. r. Wychodzi zaś numerami po raz na miesiąc, składającemi w roku dwa tomy in 8vo; a cena całe umiarkowana, na miejscu 4 talary i 16 groszy srebr., ze sprowadzeniem *np.* do Litwy zapewne nad 6 rubli srebr. nie wyniesie. Tenże G. Seebode wydałe wspólnie z Fryd. Tr. *Friedemann* łacińskie pismo równegoż użytku, pod tytułem: *Miscellanea critica*, w którem też zaczęły się pomieszczać niektóre pomniejsze pisma naszego nieocenionych zasług profesora literatury starożytney ś. p. Godfryda Ernesta *Groddeck*; jako (z części tych, które się znajdują w bibliotece uniwersysetu wileńsk.): *De Aulao et Proëdria Graecorum, disput.* (Vol. I. P. II. p. 295—304.) A. B.

8. *Einleitung in die Erziehungs-und Unter-*

richtslehre, für Volksschullehrer, von B. G. Denzel. Dritte verbesserte Auflage. 1—3 Band. Stuttgart 1825—26 gr. 8.

Powszechnie chwalone pedagogiczne to pismo B. G. Denzela, Rektora nauczycielskiego seminarium w Esslingen (w wirtemberskiém), tak co do porządnego układu i planu, jako też co do gruntowności zasad, na doświadczeniu opartych, jakie autor, będąc sam właśnie naczelnikiem jednego z naydoskonalszych zakładów pedagogicznych w Niemczech, zebrać i należycie rozważyć potrafił, w trzecim wydaniu, nie wątpimy, że nowych do swojej dawney wartości nabrało zalet. A. B.

9. *Gesammelte Schriften und Reden über Unterricht und Bildung*, besonders der weiblichen Jugend, von Dr. Johann Christ. Aug. Heyse, Schuldirector zu Magdeburg. Quedlinb. 1825. 8. (1 Rthlr. 5. gr).

10. *Selchow*, Dr. I. H., Erzählungen von den Sitten, Gebräuchen und Meinungen fremder Völker. Ein lehrreiches Unterhaltungsbuch für die liebe Jugend. Mit 6. illuminirten Kupfern, worauf 36 fremde Völker abgebildet sind. Würzburg 1825 8. (1 Rthlr. 8 gr.).

11. Das Ganze der Erziehung und des Unterrichts, für Aeltern, Erzieher und Schulmänner. Nach A. H. Niemeyer's Grundsätzen bearbeitet von F. Stiller. 2 Bände. Meissen 1825 8. (1 Rthlr. 8 gr.).

Należec może do wyborniejszych pism pedagogicznych, które tak pożytecznie są w Niemczech rozszerzone. Powiększa się zapewne i przez to wymienionego tu dzieła zaleta, że podług wzorowego planu, t. j. podług zasad *Niemeyera* osnowane i dokończone. B.

M e d y c y n a.

1. Die Lehre von den Giften und den Vergiftungen. Nach den neuesten Entdeckungen und Beobachtungen bearbeitet von Dr. H. Möller. Quedlinb. 1825 8. (1 Rthlr. 5 gr.).

Xiązka przeznaczona do użytku nie tylko leka-

rzy, ale też artystów, rzemieślników i w ogólności dla wszystkich, którzy w swoich zatrudnieniach z rzeczami trującymi do czynienia mieć mogą. Z tego względu życzyłyby należało, aby przez znajomego język i rzecz samę na polski język była przełożoną.

Mamy także powód namienić tu i do powszechnego użytku dla wszystkich stanów zalecać *Tablice synoptyczne trucizn, z oznaczeniem chorób, jakie wzniesają, lekarstw przeciw nim najdzielniejszych, i reagensów czyli środków do ich odkrycia*, ułożone przez Dra *Abichta* (trucizny mineralne, roślinne i zwierzęce), a wydane nakładem Fr. Moritza w Wilnie r. 1823. Wyrażamy zaś żądę do czekania się w polskim języku *Toxikologii* Dra *Orfila*, o której wiemy, że ją tenże P. *Abicht* przełożył i w wielu miejscach do okoliczności i potrzeb naszego kraju przystosował. A. B.

2. *Mehlis, Dr. E., Observationes anatomicae de distomate hepatico et lanceolato ad entozoorum humani corporis historiam naturalem illustrandam. Gottingae 1825 fol. maj. (1 Rthlr. 4 gr.)*.

3. *Val. Nob. ab Hildebrand Institutiones practico-medicae. Edidit, redegit, ac propriis lectionibus adcommodavit filius Fr. Nob. ab Hildebrand. T. IV. Vindob. 1825 in 8vo maj.*

(Ze skończonym tym dopióro tomem 4tym całe dzieło na mieyscu kosztuje 28 zł. i 24 kr. reńskie, czyli 11 tal. 8 gr. prusk.)

4. *Bernt, J., Experimentorum docimasiam Pulmonum hydrostaticam illustrantium Centuria I. sect. 1, 2, 3, cum Tab. aen. in 4to maj. Vindob. 1825. (2 talary)*.

5. *Karl, C. J., Anleitung, kranke Augen zu untersuchen, nebst Berücksichtigung ihrer consensuellen Verhältnisse. Wien 1825 gr. 8. 1824 (16 gr. sr.)*.

6. *Isfordink, J. N., Allgemeine militärische Gesundheits-Polizey. 2 Bände. Wien 1825 gr. 8. (16 gr.)*.

7. *Weiss, Dr. A. A., neues Regulativ zur Wendung (Geburtshülflich). Wien 1825 8. (9 groszy sr.)*.

8.) Dr. *Lutheritz* Hausapotheke, oder medicinisches Noth- und Hülfsbüchlein für Nichtärzte, zur Kenntniss, Wahl und Anwendungsart der wichtigsten und durch sichere Erfahrung bey innerlichen und äusserlichen Krankheiten bewährt gefundenen Hausmittel. Nebst einem vollständigen alphabetischen Verzeichnisse aller darin vorkommenden Krankheiten und der dagegen anzuwendenden Heilmittel. Meissen 1825 8. (15 gr.).

9. Eiusd. *der Hausarzt bey den Nervenkrankheiten und Kopfleiden*. Eine Anleitung, wie jeder Art von Nervenschwäche, Hysterie, Nervengicht, Nervenauzehrung, Nervenschlag, Krämpfen, Veitstanz, Epilepsie, Ohnmacht, Schlagflüssen, Kopf- und Zahnschmerzen, Augenübeln, Blindheit, Taubheit u. s. w. zeitig genug zu begegnen sey und wie sie geheilt werden können. Nebst einem Anhang über die Anlage zu Gemüths- und Geisteskrankheiten. Meissen 1825 8. (10 gr.).

10. Eiusd. *die Hundswuth oder die Wasserscheu*, als Folge des tollen Hundsbisses und das sicherste Vorbaugsmittel dagegen. Meissen 1825 8. (5. gr.).

Matematyka, Fizyka, Chemia i Historia naturalna.

1. *Friedländer's, J. A.*, die Rechenkunst in ihrer Vereinfachung, oder Anweisung, alle, selbst die schwierigsten, sogar oft 4, 5. und mehrere Aufgaben auf einmal, nach ein und desselben Regel, leicht und sicher auszurechnen. Mit einer Vorrede von Dr. *Meyer Hirsch*. Berlin (bey Herbig, 1¼ Rthlr.) 1825 8.

2. *Buchanan, R.*, praktische Beyträge zur Mühlen und Maschinen-Baukunst, nach der 2ten T. *Tredgold* verbesserten Ausgabe. Aus dem Englischen von *M. H. Jacobi*. Mit 246, Abbild. auf 26. Kupfertafeln. Berlin (bey Herbig 3½ Rthlr.) 1825 gr. 8. (do *Mechaniki i Hydrauliki*).

3. *Jacobi, C. G. J.*, *Disquisitiones analyticae de fractionibus simplicibus*. Berlin (bey Herbig ¾ Rthlrr.) 1825 gr. 4.
